

Nov 58

EEN NIEUW TIJDSCHRIFT, DAT STEUN VERDIENT.

Toen de Redacteur dezer „Stemmen” ons in de „Bouw-
steen” zijn gewaardeerde beschouwing omtrent het
„Leger des Heils” ten beste gaf, noemde hij ook een
werk van J. Pestalozzi over dat Leger. Wie dat boek
gelezen heeft, zal de aanbeveling, door Dr. Bronsveld
er aan gegeven, ten volle beamen. Wellicht zal hij daar-
door ook de schriften van denzelfden Pestalozzi over den
hofprediker Stöcker, en vooral ook zijn hoofdwerk „Chris-
tenthum und Antichristenthum in jetziger Gestalt” gaan
lezen, en zich dan zeker evenmin teleurgesteld gevoelen.

Deze J. Pestalozzi is geen godgeleerde, maar een na-
denkend en ontwikkeld geloovige, die door allerlei moeilijke
ervaringen en door grondig onderzoek geleerd is, en nu
bescheiden maar helder en met vastheid zijn oordeel zegt
over de verschijnselen des tijds.

Ik ben op hem opmerkzaam geworden door een brief
van den grijzen Mich. Baumgarten te Rostock, den wel-
bekenden moedigen getuigde tegen verkeerde othodoxie
en kerkelijke partijzucht. En zoo wensch ik op mijne
beurt de aandacht bij ons te lande te vestigen op een
tijdschrift dat deze Pestalozzi begonnen is uit te geven,
en dat ook onzen steun ten volle verdient. De titel is:

niet
gevat

Eine Wächterstimm für die Gemeinde des wahren Christenthums. Monatschrift, herausgegeben in Verbindung mit Freunden des Gottesreiches, von J. Pestalozzi.

Dit tijdschrift stelt zich voor, van bijbelsch geloovig standpunt uit de verschijnselen des tijds toe te lichten. Het gaat uit van de overtuiging, dat boven alles persoonlijk geloof, waarachtige wedergeboorte noodzakelijk is om de dingen die God in onze dagen doet, te verstaan en er de juiste stelling toe in te nemen.

Na van den inhoud van het Proefnummer met volle instemming te hebben kennis genomen, ontbood ik er eenige exemplaren van. Zij zijn ter beschikking van den lezer van dit bericht, die er mede zou willen kennis maken; gaarne zend ik er een toe aan wie zich bij mij aanmeldt, indien hij, er meê instemmende het debiet wil bevorderen. Dit eerste Nummer bevat, na een woord „aan onze lezers” waarin het doel der onderneming wordt uiteengezet, verder opstellen van Pestalozzi en anderen (ook van M. Baumgarten zelf) over „de hoogste roeping in onzen christenstand, om niet vijanden maar beminnaars van het Kruis van Christus te zijn”; over „de bestemming des menschen”; over onzen strijd tegen Rome en de houding die ons daarbij voegt, enz.

Deze broeders meenen niet ten onrechte, dat de protestantsche kerk in Duitschland thans de gevolgen van haar heilloos verband met den staat in allerlei moeilijkheden en strijd ondervindt; en dat de gereformeerde kerk, die van den aanvang af hieromtrent vrijer geweest is, haar nu ter hulpe komen moet. Zij hopen dat dit ook in ons Vaderland, door belangstelling in dit tijdschrift, zal blijken gevoeld te worden. En gaarne raad ik onzen geestverwanten, er mede kennis te maken. Zij zullen het zich niet beklagen. Velen behoeven en begeeren voorlichting omtrent de gewichtige vraagstukken van den dag in be-

trekking tot het Koninkrijk Gods. En nevens hetgeen zij op eigen bodem en in eigen taal tot zich hooren spreken, zullen zij ook op deze bevriende, ernstige stem des medebelijders uit het naburig land willen letten. Moge het velen tot zegen zijn!

Amsterdam,
3 October 1888.

J. H. GUNNING JR.

330

19

1808

KORRESPONDENTIE.

Geëerde Heer Redacteur!

„In de December-Kroniek uwer „Stemmen” de circulaire besprekende in welke ondersteuning gevraagd wordt voor toekomstige „Scholen met den Bijbel” te Batavia, beveelt gij dien arbeid aan, maar betreurt den naam „School met den Bijbel.” Ik keur met U dien naam af. Daar ik hem reeds vroeger bij verschillende gelegenheden openlijk bestreed, en hem ook in deze Circulaire, welke ik mede onderteeke heb, door den naam „christelijke school”, hoewel tevergeefs, getracht heb te doen vervangen, wil ik niet nalaten deze instemming met U uit te spreken. Wellicht kan het dienen om ook anderen over het geheel verkeerde van dien naam „School met den Bijbel” te doen nadenken. Hij duidt een toevoeging van den Bijbel tot de school aan, welke als zoodanig geheel uitwendig, en dus onbijbelsch, zijn *kan* en dikwerf ook *is*.

Met vriendelijke groete, en tevens met warme, dringende aanbeveling van het doel der circulaire, bij wier ondertekening mijn naam de eer heeft naast dien van

zoovele waardige en terecht algemeen vertrouwde mannen
te staan, teeken ik mij

Uw Medebr.

Amsterdam, 5 Dec. 1887.

J. H. GUNNING JR.

N. B. Na het inzenden van dezen brief verneem ik dat de term „Scholen met den Bijbel” niet gekozen is omdat men dien van „christelijke scholen” afkeurde, maar eenvoudig omdat de uitdrukking „Scholen met den Bijbel” voorkomt in de statuten der Bataviaasche Vereeniging waaraan men zich aansloot, en dus niet kon veranderd worden.

Ten overvloede zij aan dit schrijven de verzekering
toegevoegd, dat ook wij in Indië gaarne het *christelijk*
onderwijs tot bloei zagen komen, en daarom gaarne de
hier bedoelde poging steunen.

A. W. B.

*hiet
gecat*